TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 16. februārī *

Lieta C-502/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 3. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 7. decembrī, tiesvedībā

Ergün Torun

pret

Stadt Augsburg,

piedaloties

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht —

Landesanwaltschaft Bayern.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*] (referents), R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Klučka [*J. Klučka*],

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Torun* vārdā — K. Lēners [*K. Lehner*], *Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un K. Šulce-Bāra [*C. Schulze-Bahr*], pārstāvji,

— Slovākijas valdības vārdā — R. Prohazka [*R. Procházka*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — Ž. Rozē [*G. Rozet*] un B. Martenčuks [*B. Martenczuk*], pārstāvji,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretējama Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par Asociācijas nodibināšanu (turpmāk tekstā — "Lēmums Nr. 1/80") 7. panta otrā daļa. Asociācijas padome tika izveidota saskaņā ar līgumu, ar kuru tika nodibināta asociācija starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, ko 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kas Kopienas vārdā noslēgts, apstiprināts un ratificēts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK (OV 1964, 217, 3685. lpp.).

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar prāvu starp Turcijas pilsoni Torunu [*Torun*] un Augsburgas pilsētu [*Stadt Augsburg*] par izraidīšanas no Vācijas teritorijas procedūru.

Atbilstošās tiesību normas

3 Saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. un 2. punktu:

"1. Ievērojot 7. panta noteikumus par ģimenes locekļu brīvu pieeju darba tirgum, darba ņēmējam, kas ir Turcijas pilsonis un kurš ir likumīgi nodarbināts dalībvalsts darba tirgū:

— pēc viena likumīgi nostrādāta darba gada ir tiesības šajā dalībvalstī pagarināt darba atļauju pie tā paša darba devēja, ja viņam ir brīva darba vieta;

— pēc trīs likumīgi nostrādātiem darba gadiem un ievērojot prioritāti, kas piešķirama Kopienas dalībvalstu darba ņēmējiem, ir tiesības šajā dalībvalstī pieņemt darba piedāvājumu līdzīgam darbam pie cita darba devēja pēc paša izvēles, ja šis piedāvājums izteikts normālos apstākļos un reģistrēts šīs dalībvalsts nodarbinātības dienestos;

— pēc četriem likumīgi nostrādātiem darba gadiem šajā dalībvalstī ir brīva pieeja jebkuram atalgotam darbam pēc paša izvēles.

2. Ikgadējais atvaļinājums un dzemdību atvaļinājums, darba nespēja vai īss slimības periods tiek pielīdzināti likumīgai nodarbinātībai. Bezdarba periodi, ko paredzētajā kārtībā konstatējušas kompetentās iestādes, un darba kavējumi ilgstošas slimības dēļ, kas netiek ieskaitīti likumīgas nodarbinātības laikposmā, neskar tiesības, kas iegūtas iepriekšējā nodarbinātības perioda laikā."

4 Saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 7. pantu:

"Dalībvalstī likumīgi nodarbināta darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, ģimenes locekļiem, kuri saņēmuši atļauju viņam pievienoties:

— ir tiesības, ar nosacījumu, ka darba ņēmējiem no Kopienas dalībvalstīm tiek dota priekšroka, pieņemt jebkuru darba piedāvājumu, ja vien tie šajā valstī likumīgi ir nodzīvojuši vismaz trīs gadus;

— ir brīva pieeja jebkuram atalgotam darbam pēc to izvēles, ja vien tie šajā valstī likumīgi ir nodzīvojuši vismaz piecus gadus.

Darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, bērni, kuri mītnes valstī ieguvuši arodizglītību, neatkarīgi no viņu uzturēšanās ilguma šajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka viens no vecākiem šajā dalībvalstī ir likumīgi nostrādājis vismaz trīs gadus, var pieņemt jebkuru darba piedāvājumu."

5 Minētā lēmuma 14. panta 1. punkts nosaka:

"Šīs sadaļas noteikumi ir piemērojami, ievērojot ierobežojumus, kas pamatoti ar sabiedriskās kārtības, sabiedrības drošības un veselības aizsardzības apsvērumiem."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

6 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka Turcijas pilsonis Toruns ir dzimis 1976. gadā 13. aprīlī Vācijā, kur viņš ir dzīvojis vienmēr. Kopš 1992. gada maija viņam šajā valstī ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja.

7 Dzīvojot Vācijā kopš dzimšanas, Toruns — Turcijas pilsoņa, kurš pats likumīgi strādā šajā dalībvalstī kopš 1972. gada, dēls — pēc sākumskolas un pamatskolas pabeigšanas ieguva industrijas mehāniķa profesiju laikposmā no 1991. gada

1. septembra līdz 1995. gada 28. februārim. Šo apmācību viņš veiksmīgi pabeidza un saņēma industriālā mehāniķa diplomu.

8 Kopš arodizglītības pabeigšanas līdz 1996. gada beigām viņš strādāja dažādos uzņēmumos, parasti nostrādājot katrā no tiem no diviem līdz trim mēnešiem. Laikā starp šiem nodarbinātības posmiem viņš bija bezdarbnieks un šajā sakarā saņēma pabalstu. Kopš 1997. gada sākuma Toruns kļuva par narkomānu un, ņemot vērā to, ka viņš bija bezdarbnieks, guva labumu no bezdarbnieku palīdzības sistēmas, kuras piemērošana viņam tika atcelta ar atpakaļejošu spēku kopš 1998. gada 23. februāra, jo viņš nebija ieradies uz darba interviju uzņēmumā, kas piedāvā darbu uz noteiktu laiku un kuram bija jāpiedāvā Torunam mehāniķa darbs.

9 Toruns, kas 1997. gadā tika notiesāts par pirmo noziedzīgu nodarījumu, kopš 1998. gada maija atradās apcietinājumā un 1999. gada martā tika notiesāts ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem un trim mēnešiem par laupīšanu un nelikumīgu narkotisko vielu iegādi.

10 Ar 1999. gada 2. septembra lēmumu Augsburgas pilsēta pieņēma lēmumu par Toruna izraidīšanu no Vācijas teritorijas, draudot viņu izraidīt piespiedu kārtā. Tā kā Bādenes-Virtembergas federālās zemes valdība noraidīja Toruna iesniegto sūdzību par šo izraidīšanas lēmumu, viņš pret minēto lēmumu cēla prasību *Verwaltungsgericht Augsburg* [Augsburgas Administratīvā tiesa], kas tika noraidīta ar 2000. gada 10. oktobra spriedumu.

11 Pēc tam Toruns pret šo spriedumu iesniedza apelāciju *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* [Bavārijas Augstākā administratīvā tiesa], kas tika noraidīta ar šīs tiesas 2002. gada 7. augusta spriedumu.

12 Uzskatot, ka lēmums par izraidīšanu atbilst valsts tiesībām, saskaņā ar ko ārzemnieks, kas ir galīgi notiesāts ar brīvības atņemšanu vismaz uz trīs gadiem vai ar brīvības atņemšanu, kas ir saistīta ar likuma par narkotiskajām vielām normu pārkāpšanu, ir obligāti izraidāms, iesniedzējtiesa izsaka šaubas attiecībā uz šī izraidīšanas pasākuma atbilstību Lēmumam Nr. 1/80.

13 Šajos apstākļos *Bundesverwaltungsgericht* [Federālā Administratīvā tiesa], kurai Toruns iesniedza pārsūdzības lūgumu "Revision" [pārskatīšanas] kārtībā, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis un jau ilgāk par trīs gadiem ir likumīgi nodarbināts kā algots darbinieks Vācijas Federatīvajā Republikā, pilngadīgs bērns, kas ir veiksmīgi pabeidzis industrijas mehāniķa apmācību, saņemot tehniķa diplomu, zaudē uzturēšanās tiesības, kas izriet no tiesībām pieņemt jebkuru darba piedāvājumu saskaņā ar [..] Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otro [daļu], izņemot Lēmuma Nr. 1/80 14. pantā minētos gadījumus, ja viņš uz ilgāku laiku un bez pamatota iemesla atstāj mītnes dalībvalsts teritoriju, pat ja:

a) šis bērns ir izcietis trīs gadu cietumsodu par laupīšanu un ar narkotiskajām vielām saistītiem noziedzīgiem nodarījumiem un sods arī vēlāk nav aizstāts ar nosacītu sodu, un, ieskaitot iepriekšējā apcietinājumā pavadīto laiku, viss sods ir izciests pilnā apmērā?

b) viņš pats ir likumīgi strādājis algotu darbu Vācijas Federatīvajā Republikā un tādējādi personīgi ieguvis uzturēšanās tiesības, kas izriet no viņa tiesībām uz brīvu pieeju darbam saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta otro un trešo ievilkumu, kuras viņš vēlāk ir zaudējis?

Vai viņš ir zaudējis minētās tiesības tādēļ, ka:

i) viņš nav pieņēmis *Arbeitsamt* (Nodarbinātības dienesta) viņam piedāvāto darbu — šajā lietā pēc vienu gadu pārsniedzoša bezdarba perioda?

ii) viņš tika notiesāts ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem par laupīšanu un ar narkotiskajām vielām saistītiem noziedzīgiem nodarījumiem un sods arī vēlāk nav aizstāts ar nosacītu sodu, un, ieskaitot apcietinājumā pavadīto laiku, viņam bija jāizcieš sods pilnā apmērā, un visā šī soda laikā viņu nebija iespējams likumīgi nodarbināt, bet aptuveni vienu mēnesi pēc viņa atbrīvošanas viņš atkal atrada darbu uzņēmumā, kas piedāvā darbu uz noteiktu laiku, lai gan viņam tajā brīdī vairs nebija uzturēšanās tiesību Vācijā?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai, ievērojot pirmā jautājuma b) apakšpunktā paredzētos nosacījumus, Turcijas pilsonis zaudē uzturēšanās tiesības, kas izriet no tiesībām uz pieeju darbam, kuras balstās uz Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta otro vai trešo ievilkumu?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

14 Vispirms ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa uzskata, ka prasītājs pamata lietā atbilst visiem Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrajā daļā noteiktajiem nosacījumiem un, pamatojoties uz tiesībām, ko viņam šī tiesību norma piešķir, viņš ir ieguvis arī ar šo normu saistītās uzturēšanās tiesības.

15 Turklāt no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka nav apstrīdēts, ka Lēmuma Nr. 1/80 14. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumi šajā lietā nav izpildīti.

Par pirmo jautājumu

16 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, kādi ir nosacījumi, kuriem iestājoties, tāds Turcijas pilsonis kā Toruns, kam, pamatojoties uz Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otro daļu, mītnes dalībvalstī ir tiesības uz brīvu pieeju jebkuram atalgotam darbam pēc viņa izvēles, šīs tiesības var zaudēt.

17 Lai atbildētu uz šo jautājumu, sākumā ir jāatgādina, ka ar Lēmumu Nr. 1/80 izveidotajā sistēmā tā II nodaļas 1. iedaļa, kas citastarp ietver šī lēmuma 6., 7., un 14. pantu, regulē Turcijas pilsoņu tiesības darba jomā mītnes dalībvalstī. Šajā sakarā minētais lēmums atšķirīgi regulē tādu Turcijas pilsoņu — darba ņēmēju situāciju, kas ir likumīgi nostrādājuši attiecīgajā dalībvalstī noteikto laikposmu (6. pants), un šo darba ņēmēju ģimenes locekļu situāciju, kas atrodas mītnes dalībvalsts teritorijā (7. pants).

18 Konkrētāk attiecībā uz minēto otro personu kategoriju Lēmums Nr. 1/80 nosaka atšķirību starp ģimenes locekļiem, kuri saņēmuši atļauju pievienoties darba ņēmējam mītnes dalībvalstī un kas tajā ir likumīgi nodzīvojuši noteikto laikposmu, no vienas puses (7. panta pirmā daļa), un šāda darba ņēmēja bērniem, kas attiecīgajā dalībvalstī ieguvuši arodizglītību, no otras puses (7. panta otrā daļa) (skat. 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā C-210/97 *Akman*, *Recueil*, I-7519. lpp., 21. punkts).

19 Pievēršoties precīzāk Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrajai daļai — normai, uz ko balstās iesniedzējtiesas uzdotais pirmais jautājums —, pirmkārt, ir jākonstatē, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka tāpat kā 6. panta 1. punktam (skat. 1990. gada 20. septembra spriedumu lietā C-192/89 *Sevince*, *Recueil*, I-3461. lpp., 26. punkts) un 7. panta pirmajai daļai (skat. 1997. gada 17. aprīļa spriedumu lietā C-351/95 *Kadiman*, *Recueil*, I-2133. lpp., 28. punkts) šai normai dalībvalstīs ir tieša iedarbība, no kā izriet, ka 7. panta otrās daļas nosacījumiem atbilstošie Turcijas pilsoņi var tieši atsaukties uz tiesībām, kuras šī norma tiem piešķir (1994. gada 5. oktobra spriedums lietā C-355/93 *Eroglu*, *Recueil*, I-5113. lpp., 17. punkts, un iepriekš minētā sprieduma lietā *Akman* 23. punkts).

20 Otrkārt, ir jāatzīmē, ka tiesības, ko Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrā daļa piešķir Turcijas pilsoņa — darba ņēmēja bērnam attiecībā uz darbu minētajā dalībvalstī, nepieciešami paredz attiecīgās personas atbilstošo uzturēšanās tiesību esamību, jo pretējā gadījumā tiesībām uz pieeju darba tirgum un faktisku algota darba veikšanu tiktu atņemta jebkāda iedarbība (iepriekš minētā sprieduma lietā *Eroglu* 20. un 23. punkts, kā arī iepriekš minētā sprieduma lietā *Akman* 24. punkts).

21 Treškārt, attiecībā uz Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmo daļu ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību, ko atbilstoši šim noteikumam bauda darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, ģimenes locekļi, kuri atbilst Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem, ierobežojumus var piemērot, tikai pamatojoties uz minētā lēmuma 14. panta 1. punktu, tas ir, sabiedriskās kārtības, sabiedrības drošības un veselības aizsardzības apsvērumu dēļ, vai arī tad, ja attiecīgā persona uz ilgāku laiku un bez pamatota iemesla ir atstājusi mītnes dalībvalsts teritoriju (2000. gada 16. marta spriedums lietā C-329/97 *Ergat*, *Recueil*, I-1487. lpp., 45., 46. un 48. punkts; 2004. gada 11. novembra spriedums lietā C-467/02 *Cetinkaya*, Krājums, I-10895, 36. un 38. punkts, kā arī 2005. gada 7. jūlija spriedums lietā C-373/03 *Aydinli*, Krājums, I-6181. lpp., 27. punkts).

22 Ceturtkārt, ir jākonstatē, ka nosacījumi, ko nosaka Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa, ir šaurāki par nosacījumiem, ko šī panta otrā daļa paredz vienīgi attiecībā uz

darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, bērniem, kas mītnes dalībvalstī ir pabeiguši arodizglītību (iepriekš minētā sprieduma lietā *Akman* 35. punkts).

23 Tātad no Tiesas judikatūras izriet, ka Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrā daļa, salīdzinot ar šī paša panta pirmo daļu, ir labvēlīgāks noteikums, kura mērķis attiecībā uz darba ņēmēju, kas ir Turcijas pilsoņi, ģimenes locekļiem ir paredzēt īpašu regulējumu bērniem nolūkā atvieglot viņu iekļaušanu darba tirgū pēc arodizglītības pabeigšanas, lai pakāpeniski panāktu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos atbilstoši minētā lēmuma mērķim (iepriekš minētā sprieduma lietā *Akman* 38. punkts).

24 No minētā izriet, ka norādītā 7. panta otrā daļa nebūtu interpretējama šaurāk par šī panta pirmo daļu un ka tādējādi tiesības, ko tā piešķir Turcijas pilsoņiem, kuri atbilst šajā otrajā daļā noteiktajiem nosacījumiem, vēl jo vairāk nevar ierobežot gadījumos, kas atšķiras no tiem, kas ir piemērojami šī paša panta pirmās daļas ietvaros.

25 Tātad Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrajā daļā noteiktās tiesības var ierobežot tikai divos gadījumos, tas ir — vai nu gadījumā, ja imigrējoša darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, klātbūtne mītnes dalībvalsts teritorijā viņa personīgas rīcības dēļ rada patiesu un nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības drošībai vai veselībai minētā lēmuma 14. panta 1. punkta izpratnē vai arī ja attiecīgā persona uz ilgāku laiku un bez pamatota iemesla ir atstājusi šīs dalībvalsts teritoriju (skat. pēc analoģijas iepriekš minētā sprieduma lietā *Cetinkaya* 36. punktu un iepriekš minētā sprieduma lieta *Aydinli* 27. punktu).

26 Šajos apstākļos, pretēji tam, ko rakstveida apsvērumos norāda Vācijas valdība, tiesības, ko piešķir Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrā daļa, nevar ierobežot, balstoties uz tādiem pašiem apstākļiem kā šī lēmuma 6. pantā noteikto tiesību gadījumā. Tādējādi Turcijas pilsonim, attiecībā uz ko šādu tiesību esamība ir atzīta, tās nevar atņemt tādēļ, ka sakarā ar viņam piespriesto trīs gadu cietumsodu viņš nav bijis nodarbināts, ne arī tā iemesla dēļ, ka viņš ir zaudējis uzturēšanās tiesības, kas izriet no viņa agrāk uz minētā lēmuma 6. panta 1. punkta pamata iegūtajām tiesībām uz darbu (šajā sakarā skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Aydinli* 31. punktu).

27 Visbeidzot, ir jākonstatē, ka Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otro daļu nevar interpretēt tādējādi, ka tā regulē vienīgi darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis un kurš ir likumīgi nodarbināts dalībvalsts darba tirgū, nepilngadīga bērna situāciju, izslēdzot šāda darba ņēmēja pilngadīgo bērnu stāvokli.

28 Vispirms, 7. panta otrā daļa šajā ziņā nenosaka nekādu atšķirību. Turklāt šāda interpretācija ievērojami sašaurinātu minētās daļas saturu. Visbeidzot, ir jāatgādina, ka Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa tāpat ir piemērojama arī darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis un kurš ir likumīgi nodarbināts dalībvalsts darba tirgū, pilngadīga bērna situācijai (šajā sakarā skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Cetinkaya* 34. punktu un iepriekš minētā sprieduma lietā *Aydinli* 22. un 23. punktu) un ka ar šo lēmumu izveidotajā sistēmā minētā 7. panta otro daļu nevar interpretēt šaurāk par šī panta pirmo daļu (skat. šī sprieduma 22.–24. punktu).

29 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka imigrējoša darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis un kurš ir likumīgi nodarbināts dalībvalsts darba tirgū vairāk nekā trīs gadus, pilngadīgs bērns, kas šajā dalībvalstī ir ieguvis arodizglītību un kas atbilst Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrajā daļā

noteiktajiem nosacījumiem, uzturēšanās tiesības, kuras izriet no minētajā noteikumā paredzētajām tiesībām pieņemt jebkuru darba piedāvājumu, zaudē tikai šī lēmuma 14. panta 1. punktā minētajos gadījumos vai, ja viņš uz ilgāku laiku un bez pamatota iemesla atstāj mītnes dalībvalsts teritoriju.

Par otro jautājumu

30 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka otrais jautājums ir uzdots gadījumā, ja uz pirmo jautājumu ir sniegta apstiprinoša atbilde.

31 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu tātad nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

32 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Imigrējoša darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis un kurš ir likumīgi nodarbināts dalībvalsts darba tirgū vairāk nekā trīs gadus, pilngadīgs bērns, kas šajā dalībvalstī ir ieguvis arodizglītību un kas atbilst Asociācijas padomes, kas ir izveidota saskaņā ar līgumu, ar kuru tika nodibināta asociācija starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par Asociācijas nodibināšanu 7. panta otrajā daļā noteiktajiem nosacījumiem, uzturēšanās tiesības, kuras izriet no minētajā noteikumā paredzētajām tiesībām pieņemt jebkuru darba piedāvājumu, zaudē tikai šī lēmuma 14. panta 1. punktā minētajos gadījumos vai, ja viņš uz ilgāku laiku un bez pamatota iemesla atstāj mītnes dalībvalsts teritoriju.

[Paraksti]